

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Zaringo Badensis

Schöpflin, Johann Daniel

Carolsruhae, 1764

Periodus Tertia. Rudolphina

[urn:nbn:de:bsz:31-295098](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295098)

HISTORIAE
 ZARINGO-BADENSIS
 LIBER QUARTUS.
 PERIODUS TERTIA
 RUDOLPHINA.

CAPUT I.
 RUDOLPHUS I. AB A. 1242. ---- 1288.

§. I.
 Universam Domus Zaringo - Badensis Historiam Nexus,
 in septem Periodos majores divisimus; qua-
 rum quatuor priores, Alfato - Brisgovicam,
 Zaringicam, Hermannianam & Hachbergi-
 cam Tomus primus exposuit.

Tom. II.

A

Rudolphina, Bernhardiana & Christophoriana exponendæ superfunt.

Rudolphina, quam aggredimur, sex constat Rudolphis; quorum primus & sextus Marchiam omnem, reliqui in partes divisam, possederunt, quibus Principis dignitas fere fuit onerosa.

Sex Hermannis ergo, quos supra enarravimus, sex succedunt Rudolphi; centum & viginti circiter annorum explentes spatium, suo sine memorabile; quod Rudolphus VI. dispersas in corpus recollegerat partes; cui novum vigorem & pristinum robur conciliavit successor, novæ epochæ conditor, Marchio Bernhardus.

§. II.

Rudolphus I.

Rudolphus Badenses inter Marchiones hujus nominis primus; Hermanni V. ex Irmengarde Palatina filius; Hermanni VI. qui genus suum in Austria propagaturus credebatur, natu junior frater; stirpem Badensem propagavit in Marchia.

Hermannus perpetuas inter turbas rexerat Austriam. Rudolphus in diuturno illo Germaniæ interregno, quod vocant, Marchiam regens, illi parti adhæsit, quæ Hohenstauffiis adversa, Henricum Rasponem, Thuringiæ Landgravium, atque deinceps Richardum, Regis Angliæ fratrem, Germanorum Reges agnovit.

§. III.

Munificus & liberalis in ecclesias, more gentis suæ & fe-
culi, fuit noster Rudolphus. Munifi-
centia in
ecclesias.

Junctis enim cum fratre Hermanno consiliis jura patrona-
tus in Ettlingen & Baden, decimas in Iffitsheim, villas Winden Parthen.
Lucidæ
Vallis.
& Buere, curias in Ofse & Eberstein aliaque bona A. 1245.
matri suæ donavit; quæ, condito a se prope Badam Lucidæ Vallis
Cisterciensium parthenio, quod ingressa est, bona illa tradidit.

Tria post lustra curiam quoque in superiori parte villæ
Summesheim (a) Rudolphus eidem claustro concessit, ut in pa-
rentum suorum & Hermanni fratris sui, Austriæ Ducis, anniver-
sariis lautius viverent moniales. (b)

A. 1277. dimidiam partem decimarum oppidi Etthe-
ningen (Ettlingen) eidem Lucidæ Vallis cœnobio donavit Ru-
dolphus. (c)

§. IV.

Marianum Bickesheimense Fanum, bihorio ab Ettlinga Fanum
Bickes-
heim.
distans, si non primum, certe primarium conditorem Rudolphum

Tom. II.

A 2

(a) Sunnesheim, hodie *Sinsheim* prope Badam & Lucidam Vallem.

(b) GAMANSIUS *Genealog. Bad.* pag. 185.

(c) Cod. Diplom. Badenf.

RUD. I.

nostrum agnoscit. Ædes hæc, sacris peregrinationibus inclyta, Rhenum inter & Martianæ silvæ montes, in fertili & amœna planitie sita, ad hunc usque diem conditoris sui & Cunigundæ Ebersteinæ, uxoris ejus, insignia primæ columnæ insculpta, conservat, quæ suo loco exhibemus lectori. (d)

Rosa quinque foliorum Ebersteinæ gentis fuit primævum insigne. Hæc non modo in columna, sed & in fenestris, retro altare minoris ecclesiæ nunc flavo, nunc rubro colore picta variis modis reperitur.

Fenestræ ædificio coætaneæ, adeoque quingentorum annorum sunt opus. Ædificatio circa A. 1250. facta censetur. (e)

§. V.

Monaster. in Alba.

A. 1251. Rudolphus confirmavit ea, quæ parentes fraterque Hermannus monachis in Alba concesserant. (f)

Ejusdem Albani monasterii Charta anni sequentis oppidi *Etheningen* munita sigillo, mentionem facit *Illustris Dom. R. Marchionis de Baden & Advocati ejus Monasterii in villa Malsch.*

A. 1155. monialibus in Steinheim suam curiam ibidem cum pacto relictionis vendidit Rudolphus. (g)

(d) Inter sigilla domus Badensis.

(e) Germanica hujus fani descriptio A. 1747. impressa Moguntiæ.

(f) Alba Dominorum monasterium A. 1148. fundatum.

(g) PETRI *Suevia Ecclesiastica* pag. 756. seq. BESOLD. in monaster. virg.

A. 1256. festo b. Jacobi Erlewinus scultetus Pforzheimensis expedit literas, quibus monachi in Alba coëmerunt partem decimarum in Dietenhausen, iisque appendit sigillum civitatis, quod gentilitia Badensium insignia exhibet, manifesto indicio, Pforzhemium jam tum sub Marchionum fuisse ditione. Idem apparet ex literis A. 1257. quibus Rudolphus Marchio & uxor ejus Cunigundis, Erlewino Libenecio bona sua in veteri juxta Pforzhemium civitate (*in der alten Stadt*) Pforzheimensibus monialibus testamento legandi facultatem concesserunt.

Oppidum hoc ab Hermanni V. temporibus uxorio jure ad Marchiones Badenses devolutum publicisque tabulis ab Imperatore Friderico II. confirmatum fuisse asserit MAJUS. (*h*)

Idem Rudolphus Abbati Schœnaugiensi Benedictino Diocesis Wormatiensis A. 1260. permittit, ut bona, quæ a proavo ejus in Opphouen dono accepit, venderet. (*i*)

Schœnaug.

§. VI.

Idem Marchio cum Godesaviensibus Benedictinæ Cluniacensium regulæ monachis, haud procul Durlaco, super plantatione villæ prope Eckenstein, A. 1260. transegit per arbitros. (*k*)

Godesaug.

A 3

(*h*) *In vita REUCHLINI* p. 6. & 119. ubi Hermannum hunc appellat sextum.

(*i*) GUDENI *Sylloge Diplom.* num. 121. *Oppau* vicus inter Manhemium & Franckenthal.

(*k*) Cod. Diplom. Zaringo - Badenf.

RUD. I.

Eidem cœnobio duo talenta Hallensia ex villa sua *Neureuth* annuatim percipienda, nec non decimas minutas villæ *Linckenheim* A. 1272. adscripsit, & biennio post, una cum conjugē duas curias in Burthen, (*Beyerten*) quas Wezelo Comes & Henricus miles ei dederant, in castro suo Grezingen confirmavit. (l)

Schwarzach.

Schwarzacum, aliud Ordinis S. Bened. Cœnobium, per literas, A. 1288. Ebersteinii datas, vineam in Alswiler ab eo quoque accepit in donum. (m)

Backnang.

Backnangæ ecclesiam, ab hostibus vastatam, Rudolphus cum fratre suo Hermanno restauravit. (n) Eorundem fratrum *Hermanni & Rudolphi, Marchionum de Baden*, precibus inductus Innocentius IV. Pontifex Maximus Magistro Bertoldo, rectori ecclesiæ de Acher, Argentinensis diœcesis, privilegium præter beneficia ecclesiastica, quæ jam tum habuit, aliud quoque beneficium seu dignitatem recipiendi concessit. (o)

§. VII.

Res gestæ.

Rudolphus noster in ecclesias liberalis Marchiæ tamen suæ non parum prospexit.

(l) GAMANSIUS pag. 188.

(m) Tabularium Schwarzac.

(n) SATTLER Württemberg. Part. I. pag. 135.

(o) Codex Diplom. Badenf.

Steinbaco, Marchionatus sui oppido, jus nundinarum eo modo, quo Friburgum Brisgoviae illud exercebat, a Richardo Rege Romanorum A. 1258. obtinuit. (p)

A. 1263. quarto Kal. Sept. Bertoldus Advocatus & Belreimus fratres de *Wizenstein* (q), omne jus suum in castro Liebenecke & in villa Wirme, in illustrem Dominum suum, Rudolphum Marchionem de Baden, transtulerunt; vasallis suis potestatem concedentes, ut villam *Huochevelt* eidem resignent. (r)

Ex castro illo Liebenecke Rudolphus literas Argentinensibus scripsit anno, uti videtur, 1269. (s)

Eidem Rudolpho Ulricus, Comes Palatinus in Tübingen bona sua in Forch & Niederbiel A. 1264. superadditis 200. marcis argenti concessit. (t)

Belli A. 1266. a Palatino & Rudolpho Marchione de Baden cum Episcopo Spirensi Henrico Comite de Leiningen gesti, mentionem facit LEHMANNUS. (u)

§. VIII

Conradinus ultimus stirpis Hohenstaufficae furculus, cum Friderico, Rudolphi nostri ex fratre nepote A. 1268. Neapoli

Acta post
A. 1268.

(p) IOH. GAMANSIUS loc. cit. pag. 194.

(q) *Weisenstein*.

(r) Codex Diplomat. Bad.

(s) WENCKER in *Apparatu Archiv.* pag. 179.

(t) GAMANSIUS.

(u) Lib. V. cap. 101. pag. 547.

RUD. I.

capite quum fuisset truncatus, (x) patrum ex Suevica Conradini hereditate aliquid occupasse tradunt, sed occupata vel silent, vel male designant. (y) Rudolphus I. Cæsar bona illa vindicaturus coronæ, Rudolpho Badensi indixerat bellum, Marchionem, pluresque Sueviæ, Franconiæ & Alfatæ nobiles terrarum Imperii usurpationis accusans.

Extat Rudolphi Marchionis scriptum A. 1274. quo diferte testatur, cum omnibus munitio-*rum* suarum *Sels & Seldenowe* devastatoribus, Leiningæ nimirum ac Biponti Comitibus, Fleckensteini Dynastis, civibusque Argentinensibus se rediisse in gratiam, die Dominica post Sancti Jacobi. (z)

Ludovici Palatini aliorumque auxilio in bello hoc usus est Cæsar. (a)

Addunt

(x) Vide supra Tom. I. pag. 330. sq.

(y) HISTORIA AUSTRALIS ad A. 1276. IRENICUS *Exeg. Germ.* Lib. VI. c. 108. HEDIO in *Paralip. ad Chron. Ursperg.* CRUSIUS *Annal. Suev.* Part. III. Lib. III. cap. 20. Pforzhemium huc refert; quod tamen Marchicæ ditionis jam antea fuerat, ut supra §. V. ostensum, & ex charta ejusdem Rudolphi A. 1258. Maulbronnenfi cœnobio data, apparet. Adde THOM. CANTIPRATAN. *de Miraculis* Lib. II. Male quoque Cellam (*Liebenzell*) huc refert IRENICUS.

(z) Ap. WENCKER *Appar. Archiv.* pag. 180. NAUCLERUS in *Chron.* Vol. 2. Gen. 43. fol. 966. add. Alfat. illustr. Tom. II. pag. 181.

(a) HISTORIA AUSTRALIS *plenior* ab initio, ap. FREHER. *Script. rer. Germ.* Tom. I. pag. 470.

Addunt nonnulli, Durlacum & Müllbergam tum fuisse occupatas & Grezingæ castrum eversum. (b)

Finito bello Rudolphus noster pacem religiose servavit, ipsumque Imperatorem Hagenoam est secutus; ubi cum civitate quoque Argentinensi Cæsar in gratiam rediit; (c) intercedente Marchione Rudolpho, qui centum & octoginta marcas argenti pro damnis illatis præstandas ei pollicitus est; cujus promissi Henricus, Comes de Fürstenberg, Henricus Marchio Hachbergicus, Sigismundus Comes Bipontinus junior, & Hermannus Marchio, Rudolphi filius, dati sponsores. (d)

§. IX.

Biennio post Argentinensis Episcopus Rudolpho nostro intulit bellum.

Bellum
cum
Episcopo
Argent.

ANNALES COLMARIENSES ad A. 1279. rem ita referunt: „ Conradus de Lichtenberck, Episcopus Argentinensis castellum Turlac per ignem destruxit, & quæ in eo reperit deportavit. „ Bellum hoc, ut iidem nos docent Annales Tom. II. B

(b) KOENIGSHOV. Chron. Argent. p. 118. Paralipom. pag. 258. FUGGER. Oesterreich. Ehrensp. Lib. I. pag. 92.

(c) Alfat. Illustr. Tom. II.

(d) Instrumentum datum Hagenoæ an dem Zinsdage nach S. Johannes Meßs 1276. ap. WENCKER. Collect. Archivi & Cancellar. pag. 59.

RUD. I.

usque ad A. 1281. continuatum: „ Quo Episcopus Argentinensis congregata militum multitudine Domino de Baden quoddam oppidum noscitur obsedisse. Episcopus vero Basiliensis sibi quinquaginta milites in auxilium trans mittebat. Plures autem ex eis à Marggravio capiuntur, propter quod pax eorum pristina reformatur.

§. X.

Matrimonium.

Felicio ribus Rudolphi fatis accensendum est matrimonium cum Cunigunda, Ottonis senioris, Domini in Eberstein, filia, ex qua non tantum numerosa proles, sed & primum in terras Ebersteinenses jus Baden sibus natum est.

Pertinet huc charta A. 1277. qua Rudolphus, Marchio Veronensis, Hermannum, Rudolphum, Hessonem & Rudolphum filios & heredes suos, ut & socerum suum Dominum Ottonem seniore m de Eberstein, qui sigillum chartæ appendit, ipse memorat.

Socero defuncto, cum filio ejus Ottone juniore affine suo, A. 1283. die VIII. post Sanctæ Walpurgis de hereditate uxoris transegit, partem illam veteris castri Eberstein nactus, quam Bispontinus Comes, Simon antea possederat. (e) Præter hæc quartam partem ejusdem castri pro 375. marcis argenti Rudolphus

(e) *Carlsruher Sammlungen* pag. 366. Ebersteinensia ibi egregie & solide dilucidavit Ill. PREUSCHEN. Vid. p. 337. fqq.

coëmit, atque Ebersteinii deinceps sedit frequenter. (f) Sed & quandoque sedit Pforzheimii. (g)

Super Altensteiga litem aluit cum Burcardo, Hohenbergico Comite, quæ A. 1288. Rudolpho I. Rege Romanorum iubente terminata per arbitros. (h) Ceterum durante longa illa anarchia Germaniæ inductus est noster Rudolphus Marchio, ut Veronensis quoque Marchiæ, ab avo & proavo possessæ, renovaret memoriam. In sigillo enim chartæ A. 1260. *Marchio de Verona*, in ipsa autem charta tantum *Marchio de Baden* vocatur. In alia A. 1277. *Rudolphus Dei gratia Marchio Veronensis Dominus de Baden.*

§. XI.

Excessit e vita die 19. Novembris A. 1288. (i) postquam Monasterio Lucidæ Vallis, in quo mox sepeliendus erat, præter ea, quæ jam dederat, centum marcas argenti donasset; quod ipsi ejus filii suis literis firmarunt. (k)

Mors & sepultura.

Cunigunda uxor idem Monasterium ingressa, quo anno excesserit vita, non constat. Necrologium Lucidæ Vallis diem tantum obitus ejus notat, X. Kalendas Maji. (l)

Tom. II.

B 2

(f) Charta in Codice Diplomatico Badensi.

(g) GAMANSIUS.

(h) Charta Archivi Bada-Durlac.

(i) Lapis sepulchralis in choro ecclesiæ Lucidæ Vallis: *Anno Domini MCCXIIIC obiit Rudolphus Marchio senior de Baden in die S. Elisabeth.*

(k) Die Veneris ante S. Lucie 1288, apud GAMANSIUM loc. cit. p. 202. sq.

(l) SCHANNAT *Vindem. Lit. Coll.* 1. pag. 166.

RUD. I.

Liberi.

Rudolphus I. præter quatuor filios jam antea memoratos, Hermannum VII. Rudolphum II. Hessonem & Rudolphum III. filias quoque duas reliquit, ut patris & filiorum chartæ plures testantur. Adelheidis ultra 30. annos Abbatissa Lucidæ Vallis monasterio præfuit, atque die XVII. Calendas Septembris A. 1295. decessit. (m)

Irmengardis Eberhardo, Comiti Wirtembergico, nupsit. (n)

(m) GAMANSIUS pag. 197.

Sexta Adelheidis adest, oriunda ex stemmate celfo,

Heroum Bada quos suscipit alma Duces,

Triginta cum casta duos præfedit in annos

Sacris virginibus, mens pia juncta Deo est.

Rexit ab A. 1263. ad A. 1295.

(n) SATTLER Part. I. pag. 135. PREGIZER in libro, cui tit. *Wirtemberg. Cedernbaum* pag. 7. nuptias has anno 1297. celebratas fuisse scribit. At in literis jam A. 1296. datis feria quinta ante festum B. Johannis Baptistæ, quibus Eberhardus juri suo in villas Langensteinbach, Utelsbur (*Ittersbach*) & Wolmarsbur in gratiam monachorum in Alba renuntiat, id facere se ait pro se, *collaterali sua, Irmingarde, uxore legitima, suisque liberis.*

CAPUT II.
HERMANNUS VII.

AB ANNO 1288 -- 1291.

§. I.

Hermannus hic, Rudolphi I. filius natu maximus fuit, stirpisque propagator. Conradi Episcopi Spirensis laudo A. 1246. subscripsit *Hermannus filius Marchionis*; & quidem post Comites; adolescens patria sub potestate constitutus. (a)

Hermannus VII.

§. II.

In literis Conradini, Sueviæ Ducis postremi, quibus Bavariæ Duci A. 1266. Donawerdam legavit, (b) testis quoque hic comparet Hermannus.

Res gestæ.

B 3

(a) Vide supra Tom. I. cap. VI. §. I. pag. 322.

(b) *Bayrische Deduction contra Oesterreich.*

HERM.
IX.

A. 1277. Hermannus, Rudolphus & Hesso, Marchiones de Baden, castrum Lindenfels cum hominibus ei adscriptis, quod a patre suo (Rudolpho) vivo adhuc, cum aliis terris acceperant, Comiti Palatino ad Rhenum *secundum jus & consuetudinem terræ* tradiderunt. (c)

A. 1278. in documento, quo Comes Fridericus de Truhendingen domui ordinis Teutonici in Oettingen bona quædam in Pfeffingen dono dedit, (d) idem Hermannus post Conradum Ducem de Tekke inter illustres & principes memoratur in Rudolphi I. Imperatoris diplomate A. 1282. quo filios de Ducatu Austriæ investivit. Sequitur eum Henricus Marchio de Hochperg. (e).

Ad patris exemplum usus est titulo *Marchionis Veronensis, Domini de Baden, Dominique in Eberstein.*

A. 1281. patre adhuc vivo cum Biponti Comitibus propter Liutolsheim (Lidolsheim) & Ruchesheim (Rusheim) bellum gessit, quod certis deinceps conditionibus compositum; ita, ut simul occasio acquirendorum vicorum Spielberg & Dür-

(c) *Reichsfländische Archival-Urkunden* in causa equestri Tom. I. Sect. III. cap. IV. membr. II. num. I. pag. 449. Pretium in fragmento haud expressum, sed referunt Excerpta Actorum Compromissi Aurelianensis, & TOLNER in *Historia Palatina* pag. 42. solutas fuisse 2300. marcas.

(d) MEICHSNERUS *Decif. Cam.* Tom. II. pag. 272.

(e) *Deduction de la maison de Baviere* Tom. II. p. 428.

renwetterspach (hodie Hohenwetterspach) ad Marchionem transfiret, filia autem Marchionis, Comiti Henrico, completo anno XII. collocanda desponderetur. (f)

Eodem anno Hermannus & Rudolphus fratres, Marchiones Badenses, oppidum suum Selse Conrado Episcopo & Ecclesie Argentinensi in feudum femininum obtulerunt. (g)

A. 1283. Hermannus junior Marchio Badensis reditus suos in *Knodelingen* & *Nuwerute* (h) civi cuidam Argentinensi pro XXVI. marcis argenti oppigneravit, unde Præfecturam Mühlbergensem, quæ vicus eos complectitur, vivo patre possedisse Hermannum haud immerito colligimus. Rudolphum I. filiis suis terrarum partem vivum tradidisse paullo ante ostensum. Ipse cum filiis suis A. 1287. & sex mille armatis contra Burcardum, Hohenbergæ Comitem, prope castrum Altinstia-ge, quod Burcardi fuerat, pugnavit. (i)

§. III.

Obiit A. 1291. Hermannus noster, in Capella Marchionum Monasterii Lucidæ vallis sepultus. Sepulchralis ejus lapis

Mors &
sepultura.

(f) GAMANSIUS. III. PREUSCHEN. in *Carlsruher Sammlungen* p. 366.

CROLLIUS de Comitibus Bipont.

(g) *Alfatia Illustr.* Tom. II. pag. 181.

(h) Hodie *Knielingen* & *Neureuth*.

(i) CRUSII *Annal. Suev.* Tom. II. Part. 3. Lib. 3. pag. 162.

HERM.
VII.

adhuc cum inscriptione hæc habet: „Anno Domini MCCXCI
 „ obiit Hermannus Marchio de Baden in divisione Apostolorum.
 „ rum. (k) „ Festum hoc in diem XV. Julii tum incidit.

§. IV.

Uxor.

Uxor ejus Agnes, Henrici & Conradi, Comitum de Vaihingen foror fuit. (l) Vidua Friderico, filio suo, literas dedit A. 1296. quibus villam *Langensteinbach* ut venderet confensit. In illis mentio quoque fit Rudolphi & Hermanni filiorum, Friderici fratrum, qui annos discretionis nondum attigerant. (m) Neque Hermannus eos unquam attigisse videtur, quod nulla deinceps ejus memoria extat.

RUDOLPHUS II.

§. V.

Rudolphus II.

Septem annis modo patri superstes, Rudolphi fratris junioris respectu *senior* dicebatur; vivo patre nuncupatus *junior*.
 „ Rudolphus Marchio de Baden *junior* nobili femine Adelheydi, sue uxori legitime, dedit & donavit mille marcas argenti
 „ in

(k) SCHANNAT *Vindem. Lit.* pag. 168.(l) RITTERHUSIUS *Genealog.* Tab. 127. GAMANSIUS pag. 200. aliique.

Sunt, qui eam Geutlam, ex Anhaltinis ortam, male appellant.

(m) Codex Diplomaticus Badensis.

„ in dotem sive donacionem propter nuptias. „ Ita Rudolphus I. Imperator in Charta A. 1237. Heilbronnæ data, qua pro 1000 marcarum dote castrum *Mülenberg*, feudum Imperiale, Adelheidi huic, ex forore nepti, oppignerari permittit. (n)

A. 1289. tertio Kalendas Maji Rudolphus *Dei gratia Marchio senior de Baden* Abbatiam Schwarzacensem protectionis suæ specialis & salvi conductus diplomate per omnem Marchionatum liberaliter munivit. (o)

Tom. II.

C

(n) Male itaque in Chron. Alberti Argent. pag. 111. Albertus Rex Romanorum Adelheidem hanc Rudolpho March. de Baden uxorem dedisse legitur, quum Alberti pater Rudolphus I. Imperator hoc jam matrimonium viderit. Autographum Bongarianum istius Chronici, quod in Bibliotheca Bernensi servatur, errorem hunc egregie corrigit hoc modo: „ Relictam Comitis de Strasberg, sororem Ottonis de Ochsenstein, consobrinam Regis (Alberti), ipse Rex (Rudolphus) Marchioni de Baden - - - copulavit.

Notus huc usque nomine Alberti Argentinensis scriptor, emendatior & auctior sub veri auctoris *Matthiæ Neoburgensis* nomine, inter Scriptores Rerum Alfaticarum, quos ad prelum paratos propediem editurus sum, comparebit.

(o) Verba Chartæ Monasterio Schwarzac. A. 1289. datæ, hæc sunt: „ Cum „ antecessores nostri felicitis recordationis magna & speciali dilectione „ ecclesiam beati Petri in Schwarzach semper fuerint complexi nos „ ipsorum vestigia in hoc imitari volentes - - - ecclesiam beati Petri

RUD. II.

Abbatiae Gottfaviensi sex modios filiginis, ex decima vil-
lae *Burten* quotannis percipiendos, eodem anno legavit.

A. 1291. mens. Aug. Rudolphus *senior* & Fridericus,
Marchiones Badenses, cum Abbatiae Monachorum in Alba Ad-
vocati fuissent electi, de pristinis ei caverunt juribus novaque
privilegia addiderunt. (p) Advocatia haec eis propterea collata
fuit, quoniam ex Ebersteinii Comitibus, monasterii fundatori-
bus, sanguinem per matrem aviamque Cunigundam ducebant. (q)
Eidem Abbatiae de redditibus suis in *Malsche* XV. malteras filigi-
nis anno sequenti Rudolphus donavit. (r) Qui cum patre sepul-
tus est in Sacello Lucidæ Vallis A. 1295. (s)

§. VI.

Uxor.

Adelheidem, absque sobole ex se suscepta, viduam reli-
quit, quæ Lucidæ Valli quoque XXX. malteras filiginis dedit in

„ in Schwarzach antedictam & nuntios ejusdem per totam terram no-
„ stram sub nostra recipimus protectione & conductu, volentes ipsos
„ sub alis nostræ protectionis & defensionis existere securos, ipsisque
„ omnia jura sua capitalia, quæ vulgariter dicuntur *Falle*, & census
„ suos ab omnibus hominibus *terræ nostræ incolis* dari & persolvi
„ præcipimus.

(p) Codex Diplomaticus Badensis.

(q) Vid. cap. I. §. 10. pag. 10.

(r) Cod. Dipl. Bad.

(s) Epitaphium in Parthenio Lucidæ Vallis his legitur verbis: Anno Domi-
ni MCCXCV. obiit *Marggrave Rudolph der alte an Sant Valentinstag.*

Curia Willre (*t*). Hæc ex priore cum Comite Strasbergæ matrimonio duas filias habuit, quarum unam Rudolphus III. Marchio Badensis, ut infra videbimus, alteram Waltherus de Horburg uxorem duxit.

Cognitionem Adelheidis cum Rudolpho I. & Alberto I. Imperatoribus schema sequens ostendit:

Albertus Sapiens, Comes Habsburg.

<p>Rudolphus I. Imperator, † 1291.</p> <p style="text-align: center;"> </p> <p>Albertus I. Imperator, † 1308.</p>	<p>Cunigunda, uxor Ottonis Domini in Ochsenstein.</p> <p style="text-align: center;"> </p> <p>Adelheidis, uxor 1) Comitis de Strasberg. 2) Rudolphi II. March. Bad. 1287.</p>
---	---

H E S S O.

§. VII.

Hesso, tertius Rudolphi I. Marchionis filius, cum Rudolpho I. Romanorum Rege Germershemii, vivo patre, versatus, privilegium civitatis WORMATIENSIS post ducem Austriae, ante Henricum Hachbergensem Marchionem & Conradum Ducem

Tom. II.

C 2

(*t*) GAMANSIUS.

Hesso.

Teccensem A. 1284. testis signavit, *Hesso Marchio de Baden.* (u)

Idem triennio post in ejusdem Cæsaris diplomate, Heilbronnæ scripto, reperimus, quo Hessonis frater, Rudolphus II. castrum Mülenberg uxori suæ in dotem adscribendi potestatem accepit, uti supra ostensum.

§. VIII.

Gesta
cum Co-
mite
Wirtenb.

Eberhardus Illustris, Wirtembergæ Comes, qui sub quinque Imperatoribus sæpe iniquies vixerat, Henricum VII. Imperatorem cum agnoscere recusasset, a Conrado Weinspergenfi Comite, Cæsaris per Sueviam Vicario, ejectus est terris; & ab Hefone nostro receptus, Besighemii, ad mortem usque vixit Henrici; a successore ejus, Ludovico Bavaro, suis terris restitutus. (x)

Eberhardus, beneficii memor, Hessonis, dein mortui, debita solvenda suscepit, atque cum filio Hessonis Hermanno tranlegit, qui castrum Reichenberg cum bonis inde pendentibus, Eberhardo dedit in pignus; ita quidem ut intra decennium libera filiis reluitio esset; sed pecunia propria, non accepta in mutuum.

(u) MORITZ *von Ursprung der Reichsstätte* in Append. pag. 179. & LUDK-
WIG *Reliquiæ MSS. Diplomatum* Tom. II. p. 240.

(x) ALBERTUS *Argent. Chron.* pag. 115. Edit. Urftis.

Præter Reichenbergam, Bachnanga quoque oppidum & Beilstein tradita fuere Eberhardo. (y)

§. IX.

Annus mortis ejus certo non constat. GAMANSIUS Mors. eum ad A. 1317. ponit, & quidem recte, ut videtur; cum post hunc annum nulla ejus vivi mentio recurrat.

In Ludovici enim Imperatoris diplomate A. 1322. de quo infra sub Friderico II. vitium sine dubio irrepsit; cum Hessonem, Friderici II. Marchionis patruum A. 1322. inter vivos referat, Hesso in literis filii sui Rudolphi Hessonis, datis *an Sancti Thomas-tag 1319.* & in aliis ejusdem Rudolphi Hessonis *an der Mittewochen vor Sante Walpurgetag 1321.* jam refertur inter beatos vel mortuos; his verbis: *Wir Marcgrave Rudolf, Marcgrave Hezzen seligen Son von Baden.* Item: *Wir Rudolf von Gotz Gnaden ein Marcgrave von Baden, Marcgrave Hessen seligen Son.* (z)

Imo cum Fridericus II. Marchio A. 1318. villam Malsch cum castro Waldenfels Monachis Albenfibus venderet, venditionis literæ datæ die Sabbati post festum Ascensionis Domini firma-

C 3

(y) SATTLER pag. 140. qui anno 1296. Hessonem ad plures jam abiisse scribit pag. 135.

(z) Vide Codex Diplom. ad annum 1319. & 1321.

Hesso.

tæ fuerunt agnatorum tunc temporis superstitum figillis, Heinrici de Eberstein avunculi ejus, Rudolphi Marchionis senioris de Baden patruī ejus, Rudolphi Marchionis fratris ejus & Rudolphi Hessonis Marchionis de Baden. Nulla inter hos Hessonis mentio, cujus tamen consensus non fuisset neglectus, nisi eo jam tempore inter vivos esse desisset.

Quin & in ipso, quod citatum est, Ludovici Imperatoris diplomate, non Hesso noster, sed filius ejus Rudolphus Hesso intelligendus esse videtur. Postponitur enim Rudolpho III. non postponendus, si per Hessonem frater natus major Rudolphi III. indigitaretur. Erratum ergo à Secretario Imperatoris in vocibus *patruis suis*, cum alter tantum patruus, alter patruelis Frederici II. Marchionis fuerit.

§. X.

Uxor.

Irmengardim, Eberhardi, Comitis Wirtenbergenfis fororem, Hessoni nostro conjugem juniores quidam tribuunt scriptores; A. 1317. defunctam esse statuentes. (a) At monumentum sepulcræ, quod in monasterio Basileæ minoris, *Klingen* dicitur, superest, Claram custodit, quam ex Klingæ Dynastis prognatam ei tribuo uxorem. Annus mortis in lapide ejus sepulcræli deletus est. (b)

(a) RITTERSHUSIUS *Genealog.* Tab. 127. & reliqui.

(b) Legitur ibi: *Vrouna Clara Marggravinne von Baden.* Waltheri Domini à

RUDOLPHUS II.
HESSONIS FILIUS.

AB A. 1317 --- 1335.

§. XI.

Hessoni duo filii, Hermannus & Rudolphus Hesso, tribuuntur; quorum ille clericus, hic vixit secularis.

Rudolphi
Hessonis
gesta.

Henricus VII. Imperator oppidi Imperialis *Heydolfesheim* oppignationem, Conrado Comiti de Vehingen pro octingentis libris & *Marchioni de Baden* clerico pro mille libris Hallensibus ab Advocato provinciali, Cunrado de Winsperg, factam, A. 1311. ratam habuit.

Friderici Marchionis Badensis Chartæ venditionis vici Malsch & castri Waldenfels A. 1318. sigillum appensum est *Rudolphi Hessonis Marchionis de Baden.* (c)

Iter sacrum ad sepulcrum Dominicum cum vovisset Rudolphus Hesso, Johannes XXII. Papa A. 1326. Episcopo Spi-

Klingen, qui A. 1295. decessit filia fuit. *TONIOLA Basilea Sepulta* p. 325.

URSTIS. *Chron. Basil.* pag. 136. Filias Waltheri hujus referunt Tabulæ venditionis apud HERRG. *Genealog. Habsburg.* Tom. III. pag. 421.

(c) Codex Diplomaticus Badensis.

RUDOL.
HESSO.

rensi potestatem concessit, ut Rudolphum ab hoc voto absolveret; si legitimam causam absolvendi reperit. (d)

Rudolpho Marchioni Badensi dicto Hessoni ter mille & centum libras Hallenses se debere professus est Ludovicus Imperator A. 1333. quæ ex redditibus Hagenoënsis foresti & civitatum Alfatia Imperialium tributis ei erant solvendæ. (e)

§. XII.

Lites
cum Fri-
burg.

Eodem anno inter Marchionem Rudolphum, qui dictus Hesso, Dominum de Baden, & uxorem ejus, Johannam, Reginaldi Comitis de Montebeliardo filiam, ex una, ac inter civitatem Friburgi ex altera parte, propter cives quosdam Friburgi bonis suis spoliatos, lis intercessit; decisa per arbitros; quos inter ex parte Badensium erant Johannes de Eptingen, dictus Spengel, & Hartmannus de Masonis Monasterio, milites. Hujus rei superarbitrium penes tres civitatis Argentinensis Magistros, Swarberum, Twingerum & Judenbreterum erat. (f) Dominus *de Baden* in Chartis his dicitur Rudolphus Hesso; unde *Badam*, Marchionatus caput, eum tenuisse colligimus; id quod & alia monumenta nos docent.

A. 1305.

(d) Idem.

(e) Idem.

(f) Cod. Membr. Argent. de anno 1370.

A. 1335. Hannemannus de Heidweiler, Præfecturam Traubaci in Sundgovia ipsi & conjugi Johannæ Montisbeliardenfi resignavit. (h)

RUDOL.
HESSO.

§. XIII.

Obiit illustris Rudolphus Hesso, Marchio de Baden, in Mors. octava b. Laurentii martyris A. 1335. ut lapis sepulcralis Lucidæ Vallis declarat. (i)

Johanna uxor primitus nupta fuerat Ulricho, Comitum Phirretensium postremo, qui A. 1324. vita excessit. (k)

Uxor &
liberi.

Ad filias, quas ex illo susceperat, Johannam & Urfulam, Comitatus Phirretensis transit, & per Johannam, natu majorem, ad Albertum Sapientem, maritum ejus, Austriæ Ducem (l). Ex secundo cum Rudolpho Hessone Johannæ connubio, quod horum conjugum literæ A. 1333. probant, (m) duæ filiæ prodierunt, *Margaretha & Adelheidis*, Marchionibus Badensibus, agnatis suis, ut infra videbimus, matrimonio jungendæ, quas ex Ul-

Tom. II.

D

(h) Tabular. Oenipont.

(i) Apud SCHANNAT. *Vindem. Lit. Coll.* I. p. 165. mors hæc ad mensem Febr. anno 1333. vitiose ponitur.

(k) ALSAT. ILLUSTR. Tom. II. pag. 610.

(l) Ibidem pag. 503.

(m) STEYERER *Hist. Alberti II. Austr.* pag. 236.

RUD. III.

rico Phirretensi natus GUILLIMANNUS, (n) atque HERGOTTUS (o) male existimarunt.

In hereditatis maternæ divisione, A. 1347. instituta Altkirchæ, viva matre Johanna, quæ tertias cum Cattimelibocensi Comite GUILIELMO iniverat nuptias, Margaretha Dynastiam Hericurtensem, Adelheidis Belförtensis partem forte obtinuit. (p)

RUDOLPHUS III.

§. XIV.

Rudolphus III.
dictus
Senior.

Rudolphi I. filiorum natu minimus fuit Rudolphus III. qui patre & fratre seniore Rudolpho II. mortuis, ut a juniore Rudolpho, fratris ejus Hermanni VII. filio, & Rudolpho Hessone distingueretur, *senior* quoque appellatus est. Venditionem hic vici *Langensteinbach*, a fratruale Friderico monachis de Alba factam A. 1296. roboravit. (q)

A. 1306. Rudolphus senior censum vici *Malsch* monasterio Albæ Dominorum conferens, patrem suum Rudolphum, fratrem Rudolphum, uxorem Gutam, fratricam Adelheidem de Ochsenstein, ut & Fridericum ac Rudolphum juniorem, Mar-

(n) STEYERER loc. cit. 202.

(o) *Genealog. Habsb.* Tom. I. pag. 60. & 219.

(p) *Alfatia Illustr.* Tom. II. pag. 610. not. (q).

(q) Chart. in Cod. Diplom.

chiones Badenses, suos ex fratre Hermanno nepotes, commemorat. (r)

A. 1327. responsorias literas, Avenione datas, mittit Johannes XXII. Pontifex Maximus, Rudolpho Marchioni de Baden seniori, qui Papæ Fridericum de Zolre, ad Papæ & Ecclesiæ obsequia obtulerat. Vocatur hic Fridericus in iisdem litteris nobilis vir nepos Marchionis. (s)

§. XV.

Stollhovam oppidum cum vicis *Selingen & Hugelsheim* Res gestæ.
A. 1300. ab Eberlino de Windeck, mille trecentis & quinquaginta marcis argenti valoris Argentinensis coëmit. (t) Prædes solutionis magno numero dati.

Partem vici Graben à Dieterico de Ubstatt libris Hallensium septingentis A. 1310. Rudolphus comparavit. Quadriennio ante, Dieterici frater, Suuikerus, Marchioni promiserat, se suam istius vici partem nec oppigneraturum nec venditurum, nisi prius illam Marchioni ejusve heredibus obtulerit.

Tom. II.

D 2

(r) Codex Diplomaticus Badensis.

(s) Idem Codex.

(t) Chartam emptionis memorabilem Codex Diplom. ad annum 1309. exhibet.

Rud. III.

A. 1327. donat Rudolphus Marchio de Baden partem vici Möglingen in Præfectura Grœningen Ulrico Comiti Württembergensi. (u)

§. XVI.

Bella
cum Ar-
gentin.

Cum Argentinensi civitate alternis vicibus per aliquot annos bellum pacemque inivit.

Libertas navigandi per Rhenum, immunitas a vectigalibus, per Marchiam omnem, frequens bellorum, deprædationum, querelarumque materia fuit.

Primum.

Bello primo Johannes Argentinensium Episcopus, Ulricus Landgravius, Jofridus Leiningæ Comes, Otto Dominus de Ochsenstein aliique Argentinensium secuti sunt partes.

Cum his omnibus in gratiam rediit Rudolphus senior (x) festo Sancti Jacobi A. 1313. Universis civibus ac subditis eorum plenam a vectigalibus suis & a naufragorum bonorum occupatione immunitatem, quamdiu ipse viveret, concessit, partesque Friderici Marchionis, ex fratre nepotis, bellum continuantis, deferuit. (y)

(u) SATTLER. l. c. P. I. p. 199.

(x) Marggrafe Rudolf der elder von Baden.

(y) Cod. Dipl. Argent. Membr. de anno 1370. p. 150.

§. XVII.

Sed pacem hanc, parum fidam, novæ mox inimicitiae fecutæ sunt. Damna illata, mille marcis argenti æstimavit Rudolphus. Secundum. Judicium rei delatum ad arbitros.

Bruno de Windecke, & Henricus de Selbach, milites, ex parte Marchionis, Nicolaus de Kageneck, & Reinboldus Hüffelius, milites, ex parte civitatis constituti sunt. Superarbitrè additus est Præsul Argentinenfis. Ita conventum Lichtenaviae die Lunæ ante Sancti Bonifacii A. 1315, Johanne, Dynasta Lichtenbergenfi præfente. (z)

Germania tum omnis novi Cæfaris electione fuit sciffa in partes. Marchiones Badenses Fridericum Auftriacum fecuti sunt; qui pacem inter partes reducere laboravit.

Hujus denique & Johannis Epifcopi Argentinenfis opera mense Martii A. 1317. pax coaluit inter Rudolphum & Fridericum Marchiones, mercatoresque & nautas Alfatiae. Conventum Offenburgi, ut fufpenfis Marchionum in terra Rhenoque veëtigalibus, pro falvo conductu nonnihil æris penderent mercatores. (a)

D 3

(z) Ibid. pag. 152. ubi Rudolphus dicitur: *Rudolf von Gottes Gnaden der elter, Herre und Marggrafe zu Baden.*

(a) Instrum. in WENCKERI *Apparatu Archiv.* p. 197.

§. XVIII.

Tertium.

Verum anno sequenti recruduit bellum. Civium Argentinensium prædia in Willstetten & alibi vastavit Rudolphus. Argentinenses ex hostibus nonnullos Stauffenbergæ ceperunt. Damnis utrimque compensatis, falvisque singulorum juribus, perpetuæ tandem pacis formula signata est, die Veneris ante Sancti Urbani A. 1318. (b)

Quadriennio post, mense Augusto, Rudolphus & Fridericus Marchiones (c) novam de ratione salvi conductus & vectigalium per terram suam & aquas præstandorum pactionem ad proximum usque festum Sancti Georgii valituram, cum Argentinensibus inierunt. (d)

§. XIX.

Quartum.

Stauffenbergæ castrum, quod modo memoravimus, Ganerbiale fuit, pluribusque adeo militibus commune. Hos inter Reinboldus miles de Stauffenberg, Albertum de Owe, militem, Episcopi Argentinensis ministerialem, castro illo excludere voluerat.

(b) Cod. Diplom. Argent. Tabularii de anno 1370. p. 152.

(c) Marggrafe Rudolf der elter und Marggrave Fridrich, sus Bruder sun, Herren von Baden.

(d) Cod. Dipl. Argent. fol. 150.

Novum inde bellum A. 1329. surrexit, funestum Baden-
sibus. Bertoldus Episcopus enim & civitas Argentinensis junctis
viribus, castrum illud, obsidione captum, solo æquarunt. Vim
Reinboldo illatam Rudolphus IV. Marchio, dictus Pforzheimen-
sis, & Comes Wirtembergensis vindicaturi, ductis per Rudolphi
nostri senioris terras militibus, ditiones invadunt Episcopi, eo ma-
gis commoti, quod Rudolphum seniore, propter affinitatis vin-
culum, a libero transitu hostes suos prohibitorum speraverat. Ru-
dolphus Episcopo, id exprobranti, terrarum ejus se non esse cu-
stodem, respondit. Episcopus Marchionatum Badensem cum so-
ciis suis ingressus, aperta ubivis loca misere scedavit incendiis, a
qua calamitate Stollhovium tantum & Badam oppida mœnibus
cincta, persisterunt immunia. Flammam hanc extinxit Otto,
Dux Austriæ, qui Bischoffshemii ad Rhenum, data Reinboldo pe-
cunia, ut Stauffenbergam reædificaret, omnia ad pacem re-
duxit. (e)

§. XX.

Postquam Friderici Austriaci æmulus in Imperio præva-
luisset, Ludovicus Bavariæ Dux, ab hujus quoque partibus Ru-
Lud. Bav.
adhæret.

(e) Testis hujus belli est ALBERTUS ARGENT. in *vita Bertoldi Episc. Argent.*
apud URSTIS. *Rer. Germ.* Part. II. pag. 170. Badam mœnibus cinctam
esse A. 1330. refert KOENIGSHOVEN *Chron. Alsat.* pag. 387. ubi & belli
hujus mentio fit.

RUD. III.

dolphus noster, viriliter stetit. Septingentas marcas argenti ei promisit Cæsar, Selsam (f) & Hagenbacum, civitates Imperii, literis A. 1330. Hanoviæ datis, in pignus concedens.

§. XXI.

Uxor.

Rudolphi hujus senioris uxor fuit Gutta, five Gertrudis; ex primo Adelheidis de Ochfenstein cum Strasbergio Comite matrimonio, ut supra (g) jam diximus, nata, adeoque Rudolphus noster Adelheidis & affinis fuit & gener.

Adelheidis pro se & marito suo posteriore, Rudolpho II. Marchione, pridem defuncto, anniversarium in claustro Lucidæ Vallis A. 1311. instituens, consensu Rudolphi Marchionis senioris de Baden, *filiastr* sui, id se fecisse, & Rudolphus ad petitionem Adelheidis, *socrus* suæ, foundationis hujus Chartæ figillum suum appendisse, memorant.

Gertrudis frater erat Bertoldus Comes de Strasberg, qui cum A. 1316. decessisset improles, (h) tertiam hereditatis ejus partem sibi vindicavit Gertrudis. Hereditatem hanc, in qua castrum *Strasberg* & oppidum Helvetiæ *Buren* erant, Rudolphus & Ger-

(f) Hoc oppidum jam A. 1268. Rudolphus oppidum suum nominavit. Alf. III. Tom. II.

(g) Cap. II. pag 19.

(h) Sepultus in Ecclesia Lucidæ Vallis cum inscriptione: *A. Com. MCCCXVI. in vigilia S. Ioh. Bapt. O. Bertholdus Comes de Strasberg. GAMANS. p. 270.*

& Gertrudis conjuges A. 1319. Ecclesiae Basiliensi & Ulrico, Phir-
retenfi Comiti, pro ducentis marcis argenti vendiderunt. (i)

FRID. II.

§. XXII.

Obiit denique Rudolphus III. improlis IV. Non. Februa-
rii A. 1332. postquam monasterio Lucidæ Vallis, in quo sepul-
tus est, (k) centum marcas legasset. (l) Præcesserat eum Ger-
trudis uxor VI. Kalendas Aprilis A. 1327. ut ex epitaphio ejus in
eodem monasterio constat. (m)

Obitus.

FRIDERICUS II.

§. XXIII.

Mortuo patre Hermanno, cum patruo suo Rudolpho II.
monasterii Dominorum in Alba advocatiam, ut supra (n) retuli-
mus, A. 1291. in se suscepit, eidemque villam *Langensteinbach*
pro DL. libris Hallensibus A. 1296. vendidit, Marchio de Ba-
den simpliciter dictus.

Frideri-
cus II

A. 1304. ipse cum fratre suo Rudolpho IV. ab Alberto de
Remichingen, quidquid ille juris in castro sui nominis habuerat,

Tom. II.

E

(i) Charta venditionis ap. HERRGOTT. *Geneal. Habsb. Cod. Dipl. num. 725.*(k) SCHANNAT. *Vindem. Lit. Collect. 1. p. 165. male habet A. 1331.*(l) Ita Epitaphium ibi loquitur: Anno Dni MCCCXXXII. O. Rudolph Se-
nior Marchio de Baden in die purificationis Btæ Vgis Mariæ.

(m) Ao. Domini MCCCXXVII. ob. Gutha, Marchionissa VI. Cal. Aprilis.

(n) §. 5.

FRID. II.

nonaginta libris Hallensibus emit. Alteram partem A. 1310. a Dieterico & Ludovico fratribus de Remchingen eodem pretio comparavit. Decimas in villa Remchingen, monasterio Maulbrunnensi olim dono traditas, Fridericus injuste se usurpasse, poenitentia ductus, A. 1324 pridie festi Pasch. ipse confessus est. (o)

A. 1308. Fridericus & Rudolphus germani Marchiones de Baden jus patronatus ecclesiae in Mensheim Mahtolfo militi de Mensheim ejusque heredibus in feudum contulerunt.

§. XXIV.

Acta ab
A. 1312.

A. 1312. desiderio Engelhardi a Weinspurg satisfactoris testis signat confirmationem privilegiorum monasterii Lichtenstern ejusque donationis, sitque simul cum Engelhardo ejusdem monasterii atque Abbatissae illius advocatus & defensor. (p)

Partem castri *Oberwesingen* & bonorum ejus a Reinhardo milite, dicto de *Nuwenburg*, A. 1314. acquisivit.

Sunshemium, Imperii oppidum, cum monasterio vicino, mille marcis ab Imperatore deinceps redimendum, pro officiis praestitis, Fridericus Austriae Rex Romanorum Selsae A. 1315. Friderico Marchioni & Rudolpho oppigneravit.

(o) Charta ap. GAMANS. pag. 200. Authentica in Tabular. B. Durlac.

(p) BESOLD. *monast. virg.* Tit. Lichtenstern n. VII. p. 74. & PETRI *Suev. eccles.* pag. 516. seq.

Bella inter Marchiones & civitatem Argentinensem de navigatione Rheni & commerciorum libertate exorta, in rebus Rudolphi III. patruj ejus exposui. (q)

§. XXV.

Fridericus noster præter vicum Langensteinbach, supra memoratum, totum quoque vicum *Malsch* & castrum *Waldenfels*, iisdem Monachis pro trecentis & mille libris Hallensibus A. 1318. sub pacto de retrovendendo (r) vendidit; accedente Heinrici de Eberstein, Rudolphi senioris patruj, Rudolphi fratris & Rudolphi Hessonis, Marchionum Badensium, consensu. (s)

Acta ab
A. 1318.

Priusquam hoc fieret, Abbatiae Weisenburgensi, cujus Dominio directo vicus *Malsch* obnoxius erat, oblato ei vicissim in feudum oppido Cuppenheim, Fridericus satisfecit. (t)

Tom. II.

E 2

(q) Vide supra §. 16. sqq.

(r) Literas reversales Abbatis & Conventus Albensis de retrovendendi jure in villam *Malsch* Marchioni servato A. 1318. vid. in Deductione Badensi contra Würtemberg sub rubro: *In der Wahrheit gegründete Vorstellung.* num. 1. pag. 52.(s) Vide MEICHSNER. *Decif. Cameral.* Tom. IV. Decif. 35. ubi Charta hæc nonnihil mutila extat. Authentica Charta servatur in Tabulario Bada-Durlacensi.

(t) Charta apud MEICHSNER. l. c.

FRID. II.

A. 1321. Fridericus & Rudolphus fratres Marchiones de Baden partem castrum & oppidi Enzeberg, (u) quæ jam decennio ante oppignerata ipsis fuerat, a Gerardo milite de Enzeberg ejusque filiis Gerardo, Alberto, Conrado & Geroldo, pro 460. libris Hallensibus coemerunt.

§. XXVI.

Castrum
Ochsen-
berg.

Eodem anno Castrum Ohzsenberg cum villis *Lenbrunne Michelbach, Zabernvelt, Ober-Ramspach & Damp*, ut & curiam in *Flehingen*, pro bis mille & ducentis libris Hallensibus à Zeifolfo de Magenheim emit. Rudolphus frater & Conradus, Urfelingæ Dux, emtionis literas suis sigillis firmarunt. (x)

Quinquennio post idem Marchio cum filio Hermanno perpetuum jus aperturæ in castro hoc *Ochsenberg* contra quemvis, præter Marchiones Badenses reliquos, Rudolphum nempe patrum, Rudolphum fratrem & Rudolphum Hessonem patrualem, civitati Spirensi concessit. (y) Memorati Marchiones biennio post idem castrum Alberto de Gemmingen, Armigero, dicto de Enzeberg, oppignerantes, idem quoque jus seryarunt Spirensibus, (z) solenni juramento præfinito, absque Spirensium con-

(u) Ad Enzam amnem, inter Pforzhemium & Vaihingen.

(x) Dat. die Lunæ post S. Galli A. 1321. Tabular. Bada-Durlac.

(y) LEHMANN. *Chron. Spir.* pag. 676.(z) LÜNIG *Archiv. Imp. Part. Spec. Contin. IV. Tom. II. pag. 483.*

sensu arcem nulli se deinceps esse vendituros vel oppigneraturos. (a)

§. XXVII.

Vix victus fuerat & captus Fridericus Austriacus Anticæsar, quum Ludovicus Bavarus Marchionem Fridericum, Austriaco deditum, ad suas partes pertraxit, largiens ei jure feudali, ut
 „ tredecim denarios Argentinenfis monete de quolibet plau-
 „ stro vini, cum quatuor denariis de navi, in qua plaustra hu-
 „ jusmodi in Reni alveo veherentur per loca districtus terre sue,
 „ acciperet; ea lege, ut *juxta nobilitatem & magnitudinem* suam ad
 singulas partes Rheni, Sueviæ, Franconiæ & Baviariæ, contra
 quemvis, Rudolpho fratre & Rudolpho ac Hessone patruis tan-
 tum exceptis, pugnaret pro Cæsare; qui feudi hujus confirmatio-
 nem a Principibus Imperii se impetraturum recepit. Acta sunt
 hæc Monaci XI V. Kal. Jan. A. 1322.

Ad
Lud. Bav.
transi.

E 3

(a) Castrum hoc Ochsenberg cum adjacentibus locis paulo post in Wirtembergensium Comitum manus pervenit. A. 1391. Albertus de Enzberg Senior dimidiam Ochsenbergæ, quam possederat, partem Wirtembergico Comiti tradidit, qui eam Wolfio de Urbach dedit in feudum. A Wolfio Ochsenberga ad Sternfelsiorum familiam transiit. Eberhardus Comes Wirtemb. A. 1392. Henelio de Sternfels oppidum & Castrum Ochsenberg villasque Zabernfeld, Michelbach, Ramsbach & Lehenbrunn in feudum dedit Gœppingæ. Sternfelsii denique anno seculi hujus XLIX Wirtembergensia hæc feuda domino directo refutarunt. *Conf. Reichständische Archival-Urkunden in causa Equestri Sect. 1. Cap. I. n. 12. p. 12. sqq.*

FRID. II.

§. XXVIII.

Fœdas
cum civi-
tatis.

Moguntia, Argentina, Wormatia, Spira & Oppenheim civitates, pacis publicæ ad Rhenum tuendæ causa, fœdus ad aliquod tempus cum inivissent, Fridericus Marchio eidem fœderi contra quemvis seditiosum, agnatis iterum exceptis, A. 1325. accessit. (b)

A. 1326. idem Marchio vicum Münzesheim, Ebersteinensis Comitatus feudum hoc anno sibi apertum, (c) Alberto Hoffwart, militi, contulit. (d) Hujus posterii Münzesheimium tenuerunt usque ad A. 1675. quo ad Fridericum VI. rediit Marchionem.

A. 1330. Fridericus & Hermannus Marchiones Chartam venditionis castri Beringersweiler testes signarunt. (e)

§. XXIX.

Obitus
ejus &
Uxor

Obiit Fridericus X. Kal. Jul. 1333. ut sepulchralis indicat lapis. (f) Uxorem ejus Adelheidem Comitem de Beuchlingen,

(b) Cod. Diplom. Argent. de A. 1370. pag. 152. ubi Charta incipit: *Wir Margrave Friderich, Herre von Baden.*

(c) De eo Illustr. PREUSCHENIUS in *Carlsruher nützlichen Sammlungen* P. I. pag. 348.

(d) Charta extat in Archivo Bada-Durlac.

(e) HANSELMANN. *Landeshoheit des Hauses Hohenlohe vor dem Interregno.* Fol. inter Diplom. pag. 440.

(f) Apud SCHANNAT. loc. cit. male XI. Kal. Jul. 1332.

appellant; quæ vidua cum tribus filiabus, Agnete, Irmengarde & Maria, in Lucidæ Vallis claustrum secesserit, eique per XII. annos Abbatissa præfuerit. Defunctæ XV. Kal. Sept. 1348. successit Agnes filia, ad A. 1361. usque superstes. (g) Friderico filium successisse Hermannum, omni dubio caret.

HERM.
IX.

H E R M A N N U S I X.
DOMINUS DE EBERSTEIN.

§. XXX.

Venditio vici Malsch & castri Waldenfels, per patrem A. 1318. facta, firmior ut esset, Hermannus quadriennio post, major annis factus, eandem literis suis firmavit.

Herman-
nus IX.

A. 1329. Engelhardi de Winsperg senioris, sine prole legitima utriusque sexus demortui, institutus est heres (h) Fridericus pater & Rudolphus patruus testes suis hoc corroborarunt sigillis. Ab hereditate autem hac dimidiam partem bonorum ac hominum in *Eberstat*, *Gelmerspach* & *Stein*, vici at-

Acta
Weins-
pergen-
sia.

(g) JO. GAMANS. pag. 211. sq.

Hinc Adelheidis adit decimum prælustris honorem

E Beuchling Comitum sœmina stirpe fata.

Ante Badensis erat Friderici Principis uxor,

Annos bis senos rexit, & astra subit.

Agnes officium viduæ post funera matris

Suscipit haud tali filia matre minor.

Provida, larga fuit, mitis, placida atque benigna,

Post annos tredecim scandit ad astra Poli.

(h) Codex Diplomat. Badensis.

HERM.
IX.

que castri, fecernendam, eamque relinquendam esse Engelhardo & Cunrado de Winsperg fratribus, contra Hermannum Marchionem & Engelhardum seniore de Winsperg ipse Hermanni pater Fridericus & Engelhardus de Ebertsperg A. 1331. suis literis declararunt.

A. 1333. Hermannus oppidulum Klein-Gartach cum vicino castro Lünenberg seu Leimberg Alberto Bruzzen vendidit. (i)

§. XXXI.

Acta cum
Lud. Bav.
Imp.

Eundem Hermannum, parentis extincti loco, Ludovicus Imperator sibi obstricturus, mense Octobri A. 1333. illi Stutgardiae concessit, ut de omni plauastro vini transvecto per Rhenum ad Merfeldam, ultra solitum vectigal, posceret Schillingum Hallensem; donec bis mille & centum librarum Hallensium perceperit summam. Privilegium hoc Carolus IV. Imperator A. 1350. renovavit.

Proscri-
ptio Cae-
saris.

Abbatiae Monachorum ad Albam querelae de Hermanno frequentes Caesarem moverunt, ut, quem amicum paulo ante habuerat, Imperii hostem pronuntiaret; eique compescendo Ulricum Wirtenbergiae Comitem A. 1338. & sequenti liberam quendam Sueviae civitates ad bellum proficisci juberet. (k)

In angustiis his Hermannus aes alienum contraxit. (l)

Octo

(i) SATTLER. loc. cit. P. I. pag. 181.

(k) Mandata Caesarea edidit BESOLDUS in *Documentis redivivis Monast. Wirtenberg.* p. 153. & 157.(l) Extant literae ejus ad Elifabetham de Rotenstein scriptae A. 1340. ut Chartas quasdam Rudolpho March. redimendas traderet, in GUDENI *Cod. Diplom. Mogunt.* Tom. III. p. 312.

Octo per annos protractum est bellum, firmissimæ mentis in hoc Principe documentum haud leve. A. 1346. denique, mense Febr. Hermannus armis & iudicio publico Heidelbergæ coactus, advocatiam Albensem dimisit e manibus.

Judicio & actui huic solenni Ruperti duo, senior & junior, Comites Palatini, Gerlacus Nassoviæ, Eberhardus Werdenbergæ Comites interfuerunt. (m)

Paucis post diebus Ludovicus Imperator Hermannum plenariam in gratiam se recepisse, alio diplomate Francofurti testatus est. (n)

A. 1339. Nicolaus & Wolfgangus Rœderi fratres, Elifabetha & Wilburgis, eorum sorores, partem suam castri Hohenrod Hermanno Marchioni Badensi, Domino in Eberstein, pro 25. libris denariorum Argentin. vendiderunt. Bis mille & viginti quinque libras Hallenf. ab Engelhardo de Winsperg, oppignerata ei sua Domini Winspergensis portione, A. 1341. accepit.

A. 1346. consentientibus agnatis oppidum & castrum Laufen Alberto Hoffwart juniore, qui in dicto oppido sedit, pro 3000. libris Hallenf. (o) & Maulbronnensi monasterio dimidiam partem vici Unterœwisheim cum jure patronatus vendidit. (p)

Tom. II.

F

(m) Ludovici Cæsaris & Hermanni Marchionis hac de re literæ extant apud BESOLD. loc. cit. pag. 160. & 162. & in PETRI *Suev. Eccl.* pag. 25. sq.

(n) GAMANS. *Annal. Badens.* p. 238.

(o) SATTLER. loc. cit. P. II. p. 67.

(p) SATTLER. l. c. p. 189. Vicus Niederöwisheim Episcopatus Basiliensis

HERM.
IX.

§. XXXII.

Acta sub
Carolo
Imp.

Carolus IV. dein rerum summa potitus, in Hermannum nostrum non tantum eandem, de qua disceptatum fuerat, Advocatiam, sed & castrum atque oppidum *Weinsberg* A. 1350. ex nova gratia Norimbergæ contulit, simulque pacta successoria, cum agnatis inita, æque ac privilegia domus Badensis confirmavit. (q) Friderici III. patruelis sui, literas A. 1349. hac formula: *Marchio Hermannus, Dominus de Eberstein*, signavit.

A. 1351. Hermanno Marchioni, pacem publicam violanti, bellum a foederatis illatum, quo victus pacem petens, Spirensibus damna refarcire coactus est A. 1353. (r)

§. XXXIII.

Mors.

Parthenio Lucidæ Vallis, ubi jacet sepultus, septingentas libras Hallenses Hermannus IX. destinavit. Idibus Aprilis A. 1353. defunctus est vita. (s)

Uxor &
filii.

Filii ejus, Fridericus & Rudolphus, ex Mechtilde Comitissa Vayhingæ suscepti, præmaturo ante patrem extincti sunt fato. (t)

Redeundum jam ad Hermannus IX. patrum, Rudolphum IV, a quo reliqua Marchionum Badensium series descendit.

fuerat feudalis. In ejus locum vicum *Oje* Hermannus substituit, & a Johanne Episcopo Basiliensi primus in feudum recepit.

(q) GAMANSIUS.

(r) LEHMANN. L. VII. c. 47. p. 710.

(s) Necrolog. Lucidæ Vall. ap. SCHANNAT. *Vindem. Lit. Collect.* I. p. 166.

(t) GAMANS. loc. cit. pag. 239.

CAPUT III.

RUDOLPHUS IV.

DOMINUS DE PFORZHEIM.

A. 1300 — 1348.

§. I.

I n divisione terrarum, cum Friderico II. RUD. IV. fratre suscepta, Principatus sui sedem Rudolphus IV. accepit Pforzheimium; Pforzheimensis hinc dictus.

A. 1300. quo sui juris est factus, venditionem vici Langensteinbach, de qua superius actum, suis literis probavit, in quibus *Rudolphus Dei gratia junior Marchio de Baden* nuncupatur.

Ecclesiasticæ vitæ eum ab initio destinatum & Canonicum Spirenses factum fuisse, ex sigillo cognoscimus, quod adjectum est literis, quibus cum fratre suo lites inter Abbatiam monachorum in Alba & rusticos suos in Malsche compositas refert A. 1307.

RUD. IV.

ubi legitur: *Rudolphus Marchio de Baden, Canonicus Ecclesiae Spirensis.*

§. II.

Res ge-
stæ ab
A. 1322.

Præter ea, quæ superius in Friderici II. fratris ejus vita memoravimus, observamus porro, quod Rudolphus A. 1322. dimidiam partem loci Bürckenfeld, ad præfecturam Neuenbürgensem pertinentis, pro centum libris Hallerorum oppigneraverit Württembergico Comiti, intra biennium redimendam, ita tamen, ut, si non fiat relutio intra hoc tempus, jus redimendi amissum fit. Arbitri de pretio, quod hoc casu addendum, statuant. (a)

A. 1323. Leopoldo Austriæ Duci, Spirensis civitatem obsidenti, auxilium tulit Rudolphus. At eodem anno pax inita & de damno, Spirensibus dato, electis ab utraque parte arbitris, transactum. (b). Idem Marchio cum uxore sua Lutgarda suburbii Pforzheimensis Hospitale Sancti Spiritus, nuper ab eo restitutum, A. 1323. donis ornavit. (c)

Eodem anno Conradus Abbas & Conventus Monasterii in Sunnensheim Ordinis Sancti Benedicti Rudolpho nostro jus patronatus parochialis Ecclesiae in Nyffern, ob præstitam defensionem, consensu Episcopi Basiliensis, pleno jure tradiderunt.

(a) SATTLER. *Beschreibung des Hertzogth. Würtemb.* P. I. cap. 17. §. 2.

(b) LEHMANN. *Chron. Spir.* Lib. VII. cap. 23. & 26.

(c) GAMANS. *Hist. Bad.* pag. 213.

A. 1329. Nicolaus Comes de Lewenstain venditionem oppidi Bünnekain & castri Obern Magenhain, durante minore ipsius ætate, Rudolpho Marchioni & Marchionissæ Lutgardæ factam, confirmavit, eorumque dominum directum, Archiepiscopum Moguntinum, facta refutatione, de investiendo Marchione rogavit.

A. 1330. Stempferi nobiles pacem cum civitate Spirensi inierunt, cujus servandæ sponsonem in se suscepit Rudolphus. (d)

Idem cum Rudolpho Hessone Spirensibus damna intulit, quæ septem arbitrorum judicio refarcire coactus est, Bertoldo Ebersteinensi & aliis obstagium in se recipientibus. (e).

§. III.

De Ludovico IV. Imperatore optime meritis, Imperialem Ortenaviæ Præfecturam omnem, ejusque castra, civitates, vicos, villas & bona reliqua, pro nongentis marcis argenti & quater mille libris Hallensium, quas Cæsar ei se debere professus est, A. 1334. pignoris loco obtinuit. Præterea Mülbergam aliaque feuda Imperii, morte Rudolphi Hessonis, Marchionis nostri patruelis vacantia, eidem contulit Cæsar.

Privilegia Ludovic. IV. Imp.

F 3

(d) LEHMANN. *Chron. Spir.* Lib. VII. cap. 28. & LÜNIG. *Archiv. Imp.* Part. Spec. Continuat. IV. Tom. II. p. 485.

(e) FUCHS in *Annotationibus ad Lehmann.* Lib. VII. cap. 30.

RUD. IV.

Noribergæ Imp. A. 1335. brevique post universis Germaniæ civitatibus, ne homines Marchionis proprios in collegia sua reciperent, solenni diplomate ibidem interdixit. In literis his omnibus Rudolphus noster, Marchio *Pforzheimensis* appellatur, vel *Badensis, dictus de Pforzheim*.

§. IV.

Wirtembergica.

A. 1339. Rudolphus dimidiam partem vici Mensheim, quæ ad ipsum pertinuerat, in Ulricum, Wirtembergiæ Comitem, transtulit. (f)

Palatina.

Eodem anno Brettam oppidum ab Ebersteiniis Comitibus titulo revocabili acquisivit. Acquisitum ipse Comitibus Palatinis, Ebersteinsium consensu, oppigneravit. (g) Palatini denique oppidum hoc emtione penitus sui juris fecerunt. (h) Iisdem Comitibus Palatinis oppidum Heildolsheim, quod pignus Imperii tenebat Marchio, intra sexennium (i) bis oppigneravit, (k) bis quoque redemptum. A. 1347. portorium in Murgio fluvio acquisivit.

(f) Conf. SATTLER. loc. cit. P. I. p. 101.

(g) *Acta Compromissi Aurelian.* p. 157. & TOLNER. in *Additionibus ad Histor. Palat.* p. 78.

(h) *Acta* cit. pag. 64. 148. 159. & CHYTRÆUS de *Greichgaa* in Ill. JOH. JAC. REINHARDI *Script. rer. Palat.* Vol. I. p. 497.

(i) A. 1340. & 1346.

(k) *Acta Compr. Aurel.* pag. 157. & TOLNER. pag. 48. & 97.

§. IV.

Post Lutgardam, Alberti Comitis de Lœwenstein Uxores. viduam, quam Rudolphus noster A. 1323. thori sui sociam junxit, secundis nuptiis duxit Mariam, Ludovici & Friderici Comitum ab Oetingen, Alfatiae infer. Landgraviorum, sororem; cum qua Pforzheimensi Hospitali Sancti Spiritus annuos viginti quinque librarum Hallensium redditus A. 1336. donavit.

Denique septimo Kal. Jul. A. 1348. (1) in Lucidæ Val- Mors & sepult. lis monasterio decessit. Sepulcrum ejus Marchica inter monumenta comparebit.

Maria die 10. Jun. 1369. extincta, in Godesaugiensi Abbatia, cui annuos redditus XV. librarum Hallensium & VI. quartalium avenæ adscripserat, (m) sepulta.

Par filiorum Rudolphus noster reliquit, Fridericum III. Filii. & Rudolphum V. dictum *Wecker*, ut ex sequentibus patebit. De natu juniore improle primum, dein de majore, qui genus propagavit, agemus.

(1) SCHANNAT. loc. cit. p. 168.

(m) GAMANS. *Hist. Bad.* p. 216.

RUD. V.

R U D O L P H U S V.

COGNOMINE WECKER

D O M I N U S D E P F O R Z H E I M .

A. 1348 — 1361.

§. V.

RUD. V. **F**ilius, ut distingueretur à patre, nomini paterno Rudolphi Marchionis Badensis, dicti de Pforzheim, adjectum est Weckeri cognomen. (n)

§. VI.

Acta sub
Carol. IV.
Imp.

Carolus IV. Imperator Spiræ commoratus A. 1349. die Martis ante Palmarum non modo de Imperialibus feudis eum investivit, sed & confirmavit ei Ortenaviæ pignus; quod quinque millibus aureorum minorum adauxit. Præterea Rudolphum & subditos ejus ab omni omnium Judæorum, Argentinensium præsertim, actione mutui liberos pronuntiavit.

Per

(n) In literis investituræ Caroli IV. Imperatoris vocatur: *Rudolph Marggraf zu Baden, Herr zu Pforzheim, der genannt ist der Wecker*. Idem nomen ipsi in aliis ejusdem Imperatoris litteris A. 1362. datis, adscribitur apud SCHILTER. *de simultanea investitura princip. imperii* cap. II. §. 4. in *Comment. ad Jus feudale Alem.* p. 338.

Per investituram Cæsari, extra Marchionatum Badensem bellum gesturo, quinquaginta milites galeatos se debere Rudolphus professus est. (o)

Biennio post tamen ejusdem Cæsaris auctoritate, non refragantibus Friderico & Rudolpho Marchionibus, Ortenaviæ Advocatia in Bertoldi II. Episcopi Argentinensis manus legitima relictione transivit.

Carolus IV. de pace publica Rhenensi sollicitus, A. 1353. triennale fœdus Procerum ac Civitatum stabilivit Hagenoæ.
 „ Recessit autem Weckerus Marchio de Baden, nolens esse in
 „ Liga, cujus frater Fridericus & Hermannus patruus
 „ (patruelis) in brevi sunt ante defuncti, ut scribit ALBER-
 „ TUS „ (p)

§. VII.

Hagenbacum (q) & Selsa, Alfatia oppida, oppignerata Badenfibus, tumultui bellico A. 1357. occasionem dederunt.

Bellum
Alfati-
cum,

Tom. II.

G

(o) Literæ Rudolphi March. Domini Pforzh. dicti Wecker, in SOMMERBER-
 GII *Script. Rer. Siles.* Tom. III. p. 70.

(p) Chron. p. 160.

(q) ALSATIA ILLUSTR. Tom. II. p. 179. sq.

RUD. V.

Frequentes enim ex illis in mercatores præfertim, qui præteribant, direptiones cum fierent, Cæsar Civitates Imperiales, ad Rhenum & in Suevia fitas, induxit, ut Advocatum suum provincialem Alfatix sequerentur. (r)

Civitates imperata fecerunt, at immutata mox sententia Cæsar utrique parti per Rupertum seniore, Comitem Palatinum, & Johannem Episcopum Argentinensem pacis inspiravit consilia atque Marchionem porro debellari prohibuit. (s) Dirutum oppidum Selsam hoc bello, & mox a Carolo IV. restauratum esse, docet KOENIGSHOVIVS. (t)

Triennio post protectionis peculiaris diploma (u) Rudolpho seniori ac juniore, Marchionibus Badensibus (x) concessit; & mille marcas ex vectigali Selsensi, (y) totidemque seniori foli,

(r) WENCKER. in *Collect. Archivi & Cancellar. Jur.* pag. 378. Plura de Selsa vid. in *ALSAT. ILLUSTR.* Tom. II. p. 181. sqq.

(s) *Ibid.* pag. 379.

(t) *Chron. Alfat.* pag. 314.

(u) GLAFEY *Anecd.* num. 156.

(x) *Rudolphen den eltern, den man den Wecker nennet, und Rudolphen den jungen, Herrn zu Pforzheim, Marggrafen zu Baden.*

(y) GLAFEY *loc. cit.* num. 155.

pro damnis Selfæ & Hagenbaci acceptis, Noribergæ cum versaretur, adscripsit.

Eodem anno cum utrisque Marchionibus mutui auxilii foedus Elector Palatinus Rupertus inivit.

§. VIII.

Rudolphi Weckeri, Advocati & instauratoris sui, memoriam, Abbatia Gottsaugienfis Annalibus suis grata mandavit. (z)

§. IX.

Obiit quinto Kal. Sept. A. 1361. sepultus ante altare Sanctæ Catharinæ Lucidæ Vallis. (a) Obitus.

Viduam reliquit Adelheidem, Marchionis Rudolphi Hessonis filiam, (b) quæ per matrem Johannam Montisbeliardi Co-

Tom. II.

G 2

(z) Ibidem num. 158.

(a) GAMANS. *Hist. Bad.* p. 240.

(b) In Charta A. 1347. HERRGOTT. num. 792. pag. 674. legitur: *Adelheit Margræfin zu Baden und Rudolph genant Weckher ihr ehlicher Mann.* Adde STEYERER in *Addit. ad Hist. Alberti Sap.* p. 244.

RUD. A.

mitissam, heres fuit Dynastiæ Belfortensis ex parte, (c) marito superstes.

(c) Unde in literis A. 1362, quibus undecim Dynastiæ Belfort vicos à tributo manus mortuæ liberat, *Noble & puissant Dame Alix, Marquise de Bade & Dame de Belfort*, appellatur. Literas has Judex Curie Archiepisc. Vefont. exaravit. Cod. Diplom.

CAPUT IV.

FRIDERICUS III.

DOMINUS DE BADEN.

A. 1348 — 1353.

§. I.

adae Fridericus, Pforzhemii frater Rudol-
phus VI, Ebersteinii patruelis Herman-
nus IX. suas sedes habuerunt.

Frideri-
cus III.

A. 1348. Friderico huic ejusque fratri Rudolpho Weckerio (a) homagium & fidelitatis jusjurandum praestiterunt cives Pforzheimenses.

G 3

(a) Verba literarum sunt: „ Den Hochgeedelten Marggrave Friderichen und
„ Marggrave Rudolphen genant dem Wecker, Gebrüdern von Baden und
„ Herrn zu Pforzheim.

FRID. III.

§. II.

Res ge-
stæ.

Literis A. 1349. quibus coronam, a Ruperto Palatino Judæis Argentinensibus pro Rudolpho patre olim oppigneratam, sibi in manus traditam Fridericus testatur, Hermannus Marchio, Dominus de Eberstein, & Marchio Rudolphus, dictus Wecker, Friderici frater, sua quoque appenderunt figilla. (b)

Rupertus ille Fridericum nostrum focerum suum vocat in Charta, qua super corona ista Argentinenses absolvit. (c)

Fridericum & Rudolphum *fratres*, Marchiones de Baden, Carolus IV. Imperator in diplomate A. 1351. commemorat, quo Bertoldo Episcopo Argentinensi Advocatiæ Ortenaviæ relictionem permittit.

§. III.

Mors.

Obiit *Illustris Fridericus Marchio de Baden* IV. Non.

(b) Codex Diplomat. Argent. Membr. de A. 1370. pag. 150. ubi: *Wir Marggrave Friederich Herre zu Baden.* In fine: *Wir och Marggrave Herman von Baden, Herre zu Eberstein, und Marggrave Rudolf genant Wecker, des vorgenanten Marggrafe Friderichs Bruder.*

(c) Ibidem: *Unserm lieben Sweher, Marggrafe Frideriche von Baden.*

Sept. A. 1353. teste Necrologio Lucidæ Vallis, (*d*) cui monasterio jus patronatus in Hauen Eberstein A. 1348. una cum fratre Rudolpho dederat dono. (*e*)

Fridericus noster duxit uxorem Margaretham, Rudolphi Uxor. Hessonis, patruī sui, & Johannæ Montisbeliardensis filiam natu majorem, (*f*) quæ per matrem Dynastiæ Hericurtenſis fuerat heres, quam Dynastiam A. 1366. condito testamento, filiæ suæ Margarethæ, primum Godofredo Comiti Leininga-Rixingenſi, dein Henrico Comiti Lucelſteinenſi (*g*) nuptæ, & hac sine legitima prole moritura, filio suo Rudolpho Marchioni Badenſi, adſcripſit. (*h*)

Præterea, Margarethæ mille & quingenti floreni ex Dynastia Florimontana ab Auftriæ debebantur Ducibus, unde & Florimontii nomen ſuis titulis adjecit.

(*d*) SCHANNAT. *Vind. Lit. Collect.* I, p. 169.

(*e*) GAMANSIUS p. 239.

(*f*) In charta diſiſionis hereditatis maternæ inter quatuor filias A. 1347. inſtitutæ, *Grede Margrafin ze Baden, Margrafen Friderich ihr ehlicher Mann*, leguntur apud HERRGOTT. *Cod. Dipl.* num. 792. p. 674.

(*g*) ALSAT. ILLUSTR. Tom. II. pag. 619. ubi corrigendus eſt error in nomine Patris; pro Rudolpho enim Fridericus ponendus.

(*h*) Testamentum idiomaſe Gall. ſcriptum. Margaretha hoc utitur titulo: *Je Marguerite Marquiſe de Baade, Dame d'Ericourt & de Florimont.*

FRID. III.

Fridericus III. ergo par liberorum reliquit, Margaretham Godefridi, vulgo Schaffridi, Comitis Leiningensis & postea Henrici Comitis Lüzellsteinensis uxorem, & Rudolphum familiae Badensis statorem, de quo jam instituendus est sermo.

CAPUT

CAPUT V.

RUDOLPHUS VI.

COGNOMINE LONGUS.

A. 1353 — 1372.

§. I.

corporis proceritate *Longum*, non RUD. VI.

Magnum appello; quamvis elogio
hoc eum censeam dignum; fuerat
enim animo non minus, quam cor-
pore valens. (a)

§. II.

Marchiæ Badensis partes, tam diu divisæ, in unum de-
nique corpus sub hoc Rudolpho redierunt. Quamdiu cognominis
patruus vixit Weckerus, Rudolphus noster dictus est *junior*.

Mar-
chiam
conjun-
git.

Tom. II.

H

(a) Staturam ejus ad XII. pedes scriptores juniores fabulose extendunt.

RUD. VI.

Hic cum patruo A. 1356. pactum familiæ condidit; omnium Domus Badensis pactorum basis & fundamentum. (b)

Placuit, ut alteri, sine mascula sobole morituro, alter in universis succederet terris & bonis. Placuit, ut filiabus pro omni suo jure mille marcæ argenti, cum nubere, solverentur. Terras & subditos alienare ne liceat. Oppignerare liceat, sed caute. In difficilioribus rebus, in tuendo potissimum jure salvi conductus, mutua præstentur auxilia. Domesticæ lites, si quæ oriantur, per arbitros, quos dicunt Austrægas, componantur amice. Pacti hujus virtute patruo suo, A. 1361. ut vidimus, extincto, heres successit noster Rudolphus.

§. III.

Investi-
tur a Cæ-
re.

Idem a Carolo IV. Imperatore, in cujus aula fuerat educatus, veniam eodem anno obtinuit gabellam seu vectigal (*Umgeld*) imponendi vino omnique frumentorum generi, in civitate Pforzheim, secundum jus & consuetudinem terræ.

A. 1362. ab eodem Imperatore totius Principatus seu Marchiæ Badensis investituram Noribergæ accepit.

Cæsar limites ejus ita definit: „A Graba usque ad Mülenberg ad Albam, ab Alba usque ad Schwarzacum & Hardtam interjacentem, cum Ettelinga oppido, cum jure forestali, condu-

(b) Conditum est Ettlingæ die Lunæ post S. Michaelis, A. 1356.

ctus per terram & flumina, cum moneta, judiciis & aliis juribus, quibus majores ejus sunt usi. (c)

Primæ hæc sunt literæ feudales, quas novimus, Marchionibus Badensibus super Marchiam a Cæsare datæ; in quibus hoc singulare, quod ad simultaneam Marchiæ investituram admissus est Rupertus I. Palatinus Elector. Occasionem rei dedit liberalitas Rudolphi, qui Ludovicum, Comitem Oetingensem, quem impense amaverat, Marchiæ suæ instituerat heredem. Factum hoc damnavit Cæsar, non quod res acta sine Cæsaris, ut domini directi consensu, sed quod peracta sine patris consensu, quodque minor fuerit ætate Marchio; quasi de allodio, non de feudo Imperii ageretur.

Crederes Marchiam Badensem antea fuisse allodiam, quoad fundum, & Marchiones nonnisi de regalibus investitos a Cæsare; cujus generis feudorum & alia hodie prostant exempla. Marchiones profecto passim in Chartis *Domini in Bada* vocantur, quæ nunquam vera Marchia fuit, sed Dynastia a Principibus, qui Marchiones vocabantur, possessa.

Quicquid hujus rei sit, prima hæc si non fuit Marchiæ investitura Cæsarea, aliam antiquiorem indicaverit nemo. De

Tom. II.

H 2

(c) Extant in TOLNERI *Hist. Palat.* Cod. Dipl. n. 158. SCHILTERI *Cod. Feud. Aleman.* pag. 338. & LÜNIG *Reichs-Archiv* Part. spec. Contin. 2. *Fortsetz.* 1. pag. 939.

RUD. VI.

De tota scilicet Marchia Badensi, non de partibus quibusdam, ut Mühlenbergæ Castro &c. quæstio est. Marchionatus Hachbergæ naturam allodii tum adhuc retinuit.

§. IV.

Pactum
success.
cum Pa-
lat.

A. 1363. Rudolphus noster successorum cum Ruperto, Palatino Electore, pactum inivit; in quo oppida Heidesheim & Wildberg ipsi promissa, si sine masculino herede decesserit Elector, quem vicissim terrarum Badensium scripsit heredem, si absque prole mascula obierit Marchio.

Eodem anno Rudolphus Diterico a Gemmingen investituram vici Damm concessit. Ouvenshemio autem duas curias in vico Bolach dedit in feudum.

§. V.

Privile-
gia Caro-
li IV.
Imp.

Tum temporis quoque Carolus IV. vectigal Grossi Turonensis Mülbergæ, & A. 1364. duorum Turonensium Schreckæ, de omnibus mercibus Marchioni concessit.

Quin & A. 1365. Comitatum Löwensteinensem, Alberti Comitis morte ad Imperium rediturum, eidem Spiræ contulit in feudum. Spes hæc tamen caruit effectu. (d)

(d) Primus Comes de Löwenstein fuit Albertus, filius Rudolphi I. Imp. spurius, quem scriptoribus ignotum, charta patris A. 1283. prodit. Chartam

§. VI.

A. 1633. Ruperto I. Palatino Electori Bellicheim & Bel-^{Palatina.}
heim, hodie præfecturæ Germersheimensis vicus, quos pignoris
jure ab Imperio tenuerat, Marchio noster oppigneravit. (e)
Reluit eos aut ipse, aut filius Bernhardus, qui A. 1383. illos de-
nuo Palatino subjecit.

§. VII.

Triennio post Rudolphus auxilium præstitit Eginoni,^{Fribur-}
Friburgi Comiti, in bello, quod cum civibus suis & Brisacensibus,^{genia.}
Neoburgensibus & Basiliensibus gessit. (f)

Eodem anno ab eodem Eginone omnes ejus vafallos infra
Bleicham flumen in Ortenavia, Rhenum inter & Nigram silvam,
biennioque post Castra Rotenfels, & Reichenbach coëmit.
Stollhovam vero, aliorum pignus, florenis bis mille ac ducentis
redemit.

H 3

hanc ex serinio Elect. Palat. Codex noster Diplom. dabit. Comitatus
iste Friderico Victoriofo, Electori Palatino A. 1441. venditus est; unde
nova Comitum Löwensteinenfium progenies surrexit.

(e) Acta compromissi Aurelian. pag. 157. TOLNER in addit. ad Histor. Palat.
pag. 79. ubi error in nomine Marchionis.

(f) Histor. Bad. Tom. I. pag. 252.

RUD. VI.

§. VIII.

Bellum
cum
Eberh.
Wirtenb.

Cum Eberhardo, Wirtembergiæ Comite, congressus est bello, quod Carolus IV. Imperator, multorum Imperii Principum consilio, A. 1370. composuit, Johannem de Ofweil, Wolfg. de Steine, Bertoldum & Hermannum de Sachsenheim, Georgium de Entzberg aliosque Nobiles obstringens, ut bona quædam ex suis Marchioni nostro offerrent in feudum.

Eodem anno Leopoldus & Albertus, Austriæ Duces, Rudolphum suarum in Brisgovia terrarum, inter quas nominatim expressa sunt oppida Neoburgum, Brisfacum, Friburgum, Kenzinga, quibus addita Villinga, constituerunt Advocatum provincialem & militiæ Præfectum.

§. IX.

Mors &
sepultura.

Obiit Rudolphus XIII. Kal. Aprilis A. 1372. in Abbatia Lucidæ Vallis & quidem in Capella, Marchionum Badensium sepulturæ destinata, sepultus. (g)

Ad latus Ecclesiæ Monasterii Lucidæ Vallis Capella est, quæ Principum mortuorum vocatur Capella, Sanctæ Annæ dedicata. In ea sepulti sunt plerique Badenses, Periodi Rudolphinæ Marchiones. In medio Capellæ visitur sepulcrum monumentum Rudolphi Longi, cum imagine ejus jacente, quam circumdat In-

(g) Necrolog. Lucidæ Vallis apud SCHANNAT. Vindem. Liter. Collect. I. pag. 166.

scriptio. Monumentum hoc æri incisum inter sepulcralia repræsentamus Lectori. Rudolphus Marchionum Badensium in Lichtenenthal sepulcorum postremus.

§. X.

Uxor Rudolphi Longi fuit Mechtildis, Johannis Comitis Conjux. Spanheimensis filia, (*h*) quam vivo patre Friderico sibi despondit A. 1346. quinque millia librarum Hallensium cum ea accepturus pro dote. Ex summa hac duo millia Rupertus Palatinus, reliqua Johannes persolvit.

Rudolpho dati sunt hujus pacti sponsores, Rudolphus & Rupertus Comites Palatini, fratres, Gerlacus Nassovius, Simon Salmensis, Walramus Spanheimensis, Adolphus & Johannes fratres Nassovii, Wilhelmus & Johannes Cattimelibocenses, Fridericus & Emico fratres Leiningenses Comites, præter alios inferioris Ordinis Nobiles.

Mechtildi, præter hanc dotem, ex hereditate paterna nihil debebatur, nisi patre decedente sine mascula prole. (*i*)

Mechtildis marito suo diu superstes, A. 1378. a Gerardo de Staffort, milite, homines proprios superioris & inferioris Hardæ sibi comparavit.

(*h*) Errant Genealogi, inter quos IMHOFFIUS in *Notitia procer. Germaniæ* Lib. IV. Cap. VIII. §. 6. quod Mechtildem hanc Johannis Comitis Spanh. sororem, Heinrici filiam constituunt. Emendatio nostra ex ipsis tabulis sponsalibus desumpta.

(*i*) *Ane Leibs-Erben.*

RUD. VI.

At alienavit eadem hæc Mechtildis plura. A. 1390. Ruperto II. Palatino Electori cessit bonis suis in Heidelberg, Wildsberg (*k*) & Eppingen. (*l*)

A. 1391. eidem Electori tradidisse arcem Befisheim scribit TOLNERUS. (*m*)

A. 1406. Ruperto Cæsari, concessit castra sua Mosbach & Obernheim. (*n*)

§. XI.

Liberi.

Mechtildis mater fuit trium liberorum; Bernhardi, novam Familæ Badensis qui periodum condidit, Rudolphi VII. & Mechtildis, quæ Henrico XIII. Comiti Hennebergenfi nupta, A. 1421. decessit. (*o*)

(*k*) Alias Wiberg, hodie Wildberg.

(*l*) TOLNER in *addit. ad Histor. Palat.* ex Actis Comprom. Aurel. pag. 74.

(*m*) Idem l. c.

(*n*) Idem l. c.

(*o*) SPANGENBERG *Chron. Henneberg.* Lib. V. Cap. XVII. pag. 206. sq. ubi Mechtildis hujus matrem, quæ Spanheimensis genere fuit, Ebersteinensem male nominat.

CAPUT